

що противъ мнѣніе-то на нѣкого.

346. Добри-те са радостни, и кога са сиромаси; а лоши-те са нажалени и огорчени и по средъ свои-те изобилія.

347. Человѣкъ, кой-то не има умъ, познавася отъ шесть знакове: разгнѣвлявася безъ причина, говори рѣчи, кои-то не чинатъ нищо; повѣрвася навсякаковъ человѣкъ; промѣнявася кога не е нужда да ся промѣни; мѣшася въ оныя кои-то не му приличатъ; и не знае да разпознава пріателя отъ врага.

348. Ученика, кой-то чете безъ да иска, подобенъ е едного любовника, кой-то не има пары. Путника, кой-то не има добро размышленіе, прилича на една птица, коя-то не има крыла. Мудрый, кой-то не употребява онова, кое-то знае, като едно древо е безъ плодъ; и единъ дервишъ безъ наука като една къща е безъ врата.

349. Не е свойственно разумному да пріема совѣтъ сомнителенъ, нито да ходи безъ водителъ въ единъ домъ, кой не познава.

350. Най доволни-те богатства состоятъся въ да е благодаренъ нѣкой на онова кое-то има; и най безпокойственно е сиромашество-то да не го терпи съ великодушіе.

351. Всеу ся надѣеме да получиме пять